

spektiv. Så er det jo spændende, om SF tør, eller SF ikke tør og bare siger evaluering.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Ja, jeg prøver da en ekstra gang, om jeg kan få et svar på, om SF står ved det forlig, man har indgået, eller om man vil bruge tiden i sådan en debat på at kritisere de gode ting, der er i det, bl.a. markedsåbningen. Og så savner jeg også svar på spørgsmålet om, om ingen pris er for høj for at udbygge den vedvarende energi til evig tid, eller om det kan blive så dyrt i forhold til den mere traditionelle energiproduktion, at man synes, man kan bruge pengene på noget, der er til større gavn for folk.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Til hr. Søren Kolstrup: Jeg har tidligere redegjort for, hvilke forudsætninger der ligger til grund, hvilken forståelse der ligger til grund for afgift af CO₂-kvoten, og at afgiften skal være sådan, at man ikke overskrider kvoten. Det har hele tiden været tankegangen, og det mener vi også fortsat skal være tankegangen bag ved de kvoter og de afgifter.

Og skulle det vise sig, at de forudsætninger, som er lagt til grund, ikke kan holde, jamen så må man da diskutere det, så må vi jo have en højere afgift. For jeg har forstået det sådan, at regeringen og SF er enige om, at det er forståelsen, så det er klart.

Vi skal jo have noget, der virker. Det er jo meningen med det her. Vi skal jo væk fra de her festtaler, hvor det bare er nogle luftige ting og nogle målsætninger, som ikke kan virke rigtigt. Det er vi optaget af, og jeg håber da også, at hr. Søren Kolstrup er enig med mig i, at det er det, vi skal gøre.

Til hr. Frank Dahlgaard vil jeg gerne sige, at ja, men vi vedstår naturligvis, at vi har lavet en aftale. Jeg fremhæver her i dag på SF's vegne, hvad vi lægger vægt på, hvad vi synes er de gode ting, og hvad det er for aftryk, som SF har sat, og tilsvarende har jeg lyttet mig til, hvad andre partier også har været optaget af. Det er nok en helt naturlig øvelse ved sådan en lejlighed.

Men det er klart nok, at jeg også ved denne her lejlighed vil sige, erkende, hvordan det er med markedsåbningen. Derfor må jeg sige, det ikke lige er vores kop te, men vi ved jo også godt, at man i sådan nogle forhandlinger, lige-

som både Venstre og De Konservative jo må erkende, jo ikke kan få alt, hvad man forestiller sig. Derfor er det blevet på denne her måde, men når vi gør det op, så synes vi, at vi kan være tilfredse med, hvad der er sket på miljøområdet.

Og så med hensyn til pris. Ja, dér må vi sige, at nu bliver det jo sådan, at udgifterne til vedvarende energi kommer over på elprisen. Det synes vi sådan set er helt rigtigt, så man kan se det, så forbrugerne kan se, hvordan det er.

Og så skal jeg lige sige, at SF jo så også ved denne her lejlighed har været med til at skaffe de 2 mia. kr. til statskassen.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Fru Anni Svanholt siger, vi skal have noget, der virker. Kan fru Anni Svanholt så bekræfte, at det skal forstås således, at hvis den her afgift er for lille, så er SF indstillet på, at man får en afgift, der er så tilpas høj, at systemet rent faktisk virker, og at fru Anni Svanholt måske også er indstillet på at bruge det flertal, som måtte være til stede, for at man kan finde den helt nødvendige afgift? For vi skal jo have noget, der virker, ubetinget. Har jeg forstået fru Anni Svanholt korrekt?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jamen hr. Søren Kolstrup, det er jo herligt, at Enhedslisten også er stærkt optaget af det her og går op i det med liv og sjæl. Det er jo glimrende. Det engagement vil vi da sætte pris på også kom til udfoldelse, sådan at Enhedslisten måske også i en anden forbindelse var til noget og ville være med til noget.

Indtil videre ligger det jo fuldstændig klart, hvordan det er her, og at de forudsætninger, der ligger til grund, er sådan indrettet, at det virker.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg må lige som det første sige, at det fra Dansk Folkepartis side har været utrolig morsomt at høre de forskellige fortolkninger, som elforligets parter her lægger ned over teksten. Det, der bliver sagt, kan næsten forekomme så forskelligt, at jeg mener, at man burde arkivere principaftalen lodret og begynde helt forfra. Jeg kan slet ikke forstå, hvordan sådan noget kan foregå, men det kan det altså.